

MANIFEST 9 OCTUBRE 2010

Amics i amigues, un any més ens hem aplegat avui a València en un 9 d'octubre per deixar palés el nostre compromís amb el nostre poble, amb la seua història i, sobre tot, amb el seu futur.

En uns moments en que les agressions a la llengua i als nostres drets lingüístics cada vegada, i darrerament cada dia, són més fortes, hem de plantar-nos i lluitar, no pel seu manteniment sinó per la seua millora, per això:

Per aconseguir la millora de l'ensenyament en valencià exigim un augment, una generalització, de les línies que tenen com a llengua vehicular el valencià, el nostre català, en primària i secundària i la seua introducció en batxillerat, on, a la pràctica, no existeixen.

Per aconseguir la millora en l'ús normal de la nostra llengua a totes les nostres relacions amb l'administració, li exigim que en done exemple per així augmentar el prestigi social del valencià. Per fer-ho, la primera mesura hauria de ser l'exigència del requisit lingüístic per accedir a l'administració pública.

Lluitem també per recuperar l'orgull que, com a valencians, hem de tenir per la nostra llengua, i aconseguir el seu ús normal al carrer, la qual cosa farà que amb ella acollim i li l'ensenyem als nouvinguts per construir un futur conjunt millor i més nostre.

En el camp econòmic, el sistema especulatiu i malbaratador que defensen i potencien els nostres polítics té com a conseqüències, i ja les estem patint: polítiques d'abaratiment dels acomiadaments, de precarietat laboral, de reducció de la protecció social als aturats i a la gent gran; Provoquen la degradació dels serveis públics amb la intenció d'accelerar la seua privatització, com veiem a la sanitat, a l'ensenyament o als transports.

I les polítiques repressives i la legislació "a la carta" per limitar els drets polítics i socials de les persones i dels pobles ens aboquen a una situació cada vegada més precària que ha de tenir respostes contundents.

Hem de defensar, pel nostre País, els drets dels treballadors i treballadores actius, les persones aturades o jubilades, de les nascudes ací i de les que se'ns han incorporat després per treballar i viure al nostre País, pel nostre País.

Vàrem eixir al carrer amb la vaga del passat 29 de setembre i, malauradament, haurem de continuar enfrontant-nos per evitar que els ciutadans perdem els drets socials, laborals, i polítics que tants anys i tants sacrificis han costat d'aconseguir i què, un darrere l'altre estan sent atacats.

El sistema depredador del territori no ha canviat amb la crisi, simplement està a l'espera de millors temps i, mentrestant, va preparant el camí de la legitimació d'una política que, malbaratant recursos, destrueix el territori i amb ell, qualsevol vestigi de la nostra història que es trobe en el camí.

Aquesta dinàmica és la que planteja les intervencions destructives a Rabassa, al poblat romà de l'Ènova, a l'aqüeducte romà a Xàtiva, a la Punta, al Barri del Cabanyal a València, a l'Horta de València, i tants altres, que volen aconseguir que els nostres fills no coneguen cap paratge, cap construcció, que tinga més de 20 anys; cap element que pugua servir de referent per no perdre la consciència de ser un poble.

Però nosaltres, per honorar als qui, fa 772 anys, ens van donar nova llengua, nova cultura i noves lleis, les quals, superant els entrebancs, ens han facilitat haver arribat als nostres dies amb la consciència de poble que encara tenim, continuem lluitant. Continuem lluitant per l'autodeterminació del nostre poble, per fer

efectiu el nostre dret a decidir. I aquest esperit de lluita li l'hem d'encomanar als qui volen viure amb nosaltres ací al País Valencià.

Visca el País Valencià!